

[Korsgaard.]

Disse to Poster paa henholdsvis 1,3 og 2,3 Mill. Kr. bidrager altsaa til at gøre Finansen bedre. Der maa jo altid, naar man vil bedømme et Finansaar, være et Sammenligningsgrundlag, og sammenholder man dette Finansaar med Finansaaret forud, vil det sige, at disse to Ting betyder en Forbedring — og en kunstig Forbedring — paa Finansloven paa 3,6 Mill. Kr.

Dermed forlader vi Smaatingene og gaar over til de store, og dør er der to Forhold, som i Virkeligheden giver et fuldkommen urigtigt Billede af Tillægsbevillingsloven. Der er af Finansministeren overført fra Formueparagraffen et Beløb paa godt og vel 12 Mill. Kr., som han altsaa har indvundet paa et eller andet Tidspunkt, da der blev stiftet et udenlandsk Laan. Nu vil jeg gerne se det private Selskab, som vovede at byde Offentligheden en saadan Ting, som at en Kursdifference paa et Laan, man har optaget, blev ført til Indtægt for Driften af den paagældende Virksomhed. Jeg gad virkelig se de private Ledere, som turde byde det offentlige det! Men det er altsaa noget, man kan gøre, naar man er Stat, for saa er der jo ingen til at straffe en. Naar bare man er tre, der gaar sammen, kan man saamænd gøre, hvad det skal være, for saa er jo Magten tilstrækkelig til, at ingen kan gøre en noget.

Men altsaa, det vover Finansministeren at byde ærede Vælgere paa et Finanslovsforslag, at Penge fremkommet paa den Maade ganske roligt overføres til Indtægtsbudgettet. Men hermed er paa ingen Maade Finansministerens Dristighed udtømt, for den sidste Dristighed overgaar dog denne her en Del, idet nemlig Finansministeren har den Dristighed at føre et Beløb paa 17 Mill. Kr., som skal anvendes til kriseramte Landmænd, og som er anvendt til dem, over paa Formueparagraffen, ud fra den Betragtning: det er et Laan!

Ja, lad nu gaa med det, det kan man sige — man kan jo daarligt mene det. Men hvordan forholdt det sig nu, den Gang vi vedtog disse Kriselove? Forholdt det sig saaledes, at vi ikke krævede, og at navnlig ikke Finansministeren krævede, Indtægter modsvarende disse Laan? Det vil dog vist ingen hævde. Og tager man Statsregnskabet for det foregaaende Aar, vil man ogsaa se, at den Gang var ganske vist Finansministeren paa Glidebanen — hvad jeg desværre maa tilstaa først er gaaet op for mig nu —, men nu er der jo slet ikke Tale

om nogen Bane, for nu er hele Fladen en Glideflade.

Tager man Statsregnskabet for 1931—32, er der paa Formueparagraffen et Beløb paa 25 Mill. Kr. til nødlidende Landmænd, men der var til Gengæld ogsaa noget paa Indtægtsiden paa Formueregnskabet paa Statsregnskabet for 1931—32; der var nemlig et Kvartals Ekstraskat og en vis Forhøjelse af Formueskatten, tilsammen et Beløb af 19 Mill. Kr., saa dør var Fortegningen, selv om den var der — og jeg har altsaa ikke været tilstrækkelig klar over, at den var der —, ligegodt ikke tilnærmelsesvis det, der her er Tale om. For — kunde jeg næsten fristes til at sige — da Finansministeren har opdaget, at det gaar med ikke at have de to Beløb til at passe med hinanden — hvad de selvfølgelig skal efter alle Forudsætninger ved Kriselovgivningen —, saa stryger han alt det, der skulde hedde Indtægt paa § 26, og bevarer kun Udgiften, medens han lader alt det, der i Virkeligheden skulde være overført som Indtægt til § 26 for at modsvare den Udgift, man har paa § 26, ganske rolig blive paa Driften.

En saadan Regnskabsopstilling skulde en Privatmand vove at byde Offentligheden. Saa tør jeg nok garantere, der vilde være til ham i en god Mening, ikke mindst i de rigtig vaskeægte socialdemokratiske Blade, som jo normalt er af den Opfattelse, at naar der sker noget galt, er det Kapitalismens Skyld. Men noget saa galt regnskabsmæssigt som det, her foreligger, tror jeg at kunne garantere for vilde ikke noget anstændigt Bestyrelsesmedlem eller nogen anstændig Direktør i et privat Foretagende inklade sig paa at sætte sit Navn under.

Jeg maa altsaa efter det foreliggende være af den fuldkommen sikre Overbevisning, at det Billede, som er givet af Finansloven, sammenholdt med Tillægsbevillingsloven, Udsigterne med Hensyn til Balancen for det kommende Finansaar, er fuldkommen fortegnet, fuldkommen fordrejet. Hvordan vilde da en redelig Opgørelse se ud? Jo, den er saamænd nem at lave. (*Hans Nielsen*: Redelig?). Ja, en redelig. Det er maaske ikke nemt for det ærede Medlem at være redelig, det kan man jo ikke vide, men en redelig Opstilling er saare nem at lave efter det foreliggende Materiale.

Der er paa Tillægsbevillingsloven et Underskud paa 30 Mill. Kr., der bliver staaende. Hertil kommer „Indtægter“ opnaaet ad ekstraordinær Vej. Vi begynder med de smaa Beløb — det er jo gerne Smaabeløbene, man begynder med, naar